KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 419/2013

af 3. maj 2013

om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] ("grundforordningen"), særlig artikel 12,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 10. august 2012 offentliggjorde Europa-Kommissionen ("Kommissionen") en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [2] ("indledningsmeddelelsen") om indledning af en antisubsidieprocedure ("antisubsidieproceduren" eller "nærværende procedure") vedrørende importen til Unionen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien ("det pågældende land").

(2) Samme dag offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* [3] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien og indledte en separat undersøgelse ("antidumpingproceduren").

(3) Antisubsidieproceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet den 28. juni 2012 af European Confederation of Iron and Steel Industries (Eurofer) ("klageren") på vegne af producenter, der tegnede sig for mere end 50 % af den samlede produktion i Unionen af visse former for tråd af rustfrit stål. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted af den pågældende vare med deraf følgende væsentlig skade, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

(4) Før indledningen af proceduren og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, underrettede Kommissionen de indiske myndigheder om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage med påstand om, at subsidieret import af visse former for tråd af rustfrit stål med oprindelse i Indien forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. De indiske myndigheder blev indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen vedrørende indholdet af klagen og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Konsultationerne førte i dette tilfælde ikke til nogen gensidigt acceptabel løsning.

1.2. Parter, som er berørt af undersøgelsen

(5) Kommissionen underrettede officielt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de kendte importører og brugere og de indiske myndigheder om indledningen af proceduren.

(6) De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om en mundtlig høring inden for fristen i indledningsmeddelelsen. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

(7) I betragtning af det store antal eksporterende producenter i det pågældende land, de ikke forretningsmæssigt forbundne importører og EU-producenter, der var involveret i undersøgelsen, og for at afslutte denne undersøgelse inden for den fastsatte tidsfrist meddelte Kommissionen i indledningsmeddelelsen, at den havde besluttet at begrænse de eksporterende producenter i det pågældende land, de ikke forretningsmæssigt forbundne importører og de EU-producenter, som ville blive undersøgt, til et rimeligt antal ved at udtage en stikprøve i henhold til grundforordningens artikel 27 (denne proces kaldes også for "stikprøveudtagning").

1.2.1. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter*

(8) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage denne, blev alle eksporterende producenter i det pågældende land anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive de oplysninger, som fremgik af indledningsmeddelelsen.

(9) I alt indsendte 18 eksporterende producenter, hvoraf nogle tilhørte den samme virksomhedsgruppe, de ønskede oplysninger inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen, og indvilligede i at indgå i stikprøven, og syv af disse anmodede om individuel undersøgelse, hvis de ikke ville blive udtaget til stikprøven. Femten af disse samarbejdsvillige virksomheder angav eksport af tråd af rustfrit stål til Unionen i undersøgelsesperioden. Stikprøven blev således udtaget på grundlag af de oplysninger, der blev indgivet af disse 15 eksporterende producenter.

(10) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 udtog Kommissionen en stikprøve ud fra den største repræsentative eksportmængde af den pågældende vare til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Stikprøven bestod af to individuelle virksomheder og en virksomhedsgruppe bestå-ende af fire forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der tilsammen tegnede sig for mere end 63 % af den samlede eksportmængde til Unionen af den pågældende vare.

[1] EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
[2] EUT C 240 af 10.8.2012, s. 6.
[3] EUT C 240 af 10.8.2012, s. 15.

(11) I henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev alle de kendte eksporterende producenter og de relevante indiske myndigheder også hørt om udtagningen af en repræsentativ stikprøve. Der blev ikke modtaget bemærkninger til udtagningen af stikprøven.

(12) Som nævnt i betragtning 10 blev stikprøven begrænset til et antal virksomheder, som med rimelighed kunne undersøges inden for den afsatte tid. De virksomheder, der blev undersøgt i forbindelse med undersøgelsen af subsidiering, er anført i betragtning 19.

(13) Desuden blev der oprindeligt modtaget syv anmodninger om individuel undersøgelse, jf. betragtning 9. Det blev således vurderet, at en individuel undersøgelse på dette stadie ville være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen. Imidlertid vil anmodningerne fra de eksportører, som indsendte de nødvendige oplysninger inden for tidsfristen, blive undersøgt i den resterende del af undersøgelsen.

1.2.2. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(14) Kommissionen meddelte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en midlertidig stikprøve af EU-producenter. Denne stikprøve bestod oprindeligt af fem producenter af tråd af rustfrit stål i Unionen, der var kendt af Kommissionen inden indledningen af undersøgelsen. Kommissionen udtog en stikprøve ud fra salg, produk-tionsmængde og geografisk beliggenhed. Interesserede parter blev i indlednings-meddelelsen også opfordret til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Analysen af spørge-skemabesvarelserne afslørede, at en stikprøveudtagen EU-producent havde en forret-ningsmæssigt forbunden virksomhed i Unionen, der også var aktiv inden for fremstilling og salg af tråd af rustfrit stål. De seks EU-producenter i stikprøven tegnede sig således for 46,5 % af den anslåede samlede EU-produktion. Stikprøven anses for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.2.3. *Stikprøveudtagning af importører*

(15) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at anvende stikprøveudtagning, og i bekræftende fald at udtage en stikprøve, blev alle ikke forretningsmæssigt forbundne importører anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive de oplysninger, som fremgik af indledningsmeddelelsen.

(16) I alt ni ikke forretningsmæssigt forbundne importører afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Kommissionen udtog en stikprøve ud fra den største importmængde til Unionen på tre virksomheder, som tegnede sig for 23,8 % af den indiske import til Unionen i UP. To af de udtagne importører indsendte dog ikke en spørgeskemabesvarelse. Der kunne således ikke på dette stadie af undersøgelsen anvendes stikprøveudtagning, og der vil blive forsøgt etableret et samarbejde med de andre importører i den resterende del af undersøgelsen.

1.2.4. *Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg*

(17) Der blev udsendt spørgeskemaer til de indiske myndigheder, de tre stikprøveudtagne (grupper af) eksporterende producenter i Indien og til de eksporterende producenter, som havde anmodet om individuel undersøgelse, til de seks stikprøveudtagne EU-producenter, til de tre stikprøveudtagne ikke forretningsmæssigt forbundne importører og til ni kendte brugere.

(18) Der blev indsendt besvarelser af spørgeskemaerne fra de indiske myndigheder, de tre stikprøveudtagne (grupper af) eksporterende producenter, en af de eksporterende producenter, som anmodede om individuel undersøgelse, fra de seks stikprøveudtagne producenter i Unionen, en ikke forretningsmæssigt forbunden importør og tre brugere.

(19) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, der blev indsendt af de interesserede parter, og som den anså for nødvendige for en midlertidig fastsættelse af subsidiering, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos de indiske myndigheder i Delhi og hos følgende parter:

EU-producenter:

— Hagener Feinstahl GmbH, Hagen, Tyskland

— Inoxfil S.A., Igualada, Spanien

— Rodacciai SPA, Milano, Italien

— Trafilerie Brambilla SPA, Calolziocorte, Italien

— Ugitech-gruppen:

  — Ugitech France S.A., Bourg en Bresse, Frankrig

  — Sprint Metal Edelstahl, Hemer, Tyskland

Eksporterende producenter i Indien:

— Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat

— Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra

— Venus-gruppen:

  — Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra

  — Precision Metals, Mumbai, Maharashtra

  — Hindustan Inox Ltd., Mumbai, Maharashtra

  — Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai, Maharashtra.

1.3. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(20) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. april 2011 til den 31. marts 2012 ("undersøgelsesperioden" eller "UP"). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2009 til udgangen af undersøgelsesperioden ("den betragtede periode").

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

(21) Den pågældende vare er tråd af rustfrit stål med en vægtprocent på:

— nikkel på 2,5 % og derover, undtagen tråd med indhold af nikkel på 28 % og derover, men ikke over 31 %, og af krom på 20 % og derover, men ikke over 22 %,

— nikkel på 2,5 % og derunder, undtagen tråd med indhold af krom på 13 % og derover, men ikke over 25 %, og aluminium på 3,5 % eller derover, men ikke over 6 %,

— med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7223 00 19 og ex 7223 00 99.

(22) En part hævdede, at der findes såkaldte "højteknologiske" varetyper, som er forskellige fra andre typer af den pågældende vare produceret i Indien, men også i Unionen. De hævdede yderligere, at i modsætning til de fleste typer, som eksporteres fra Indien til Unionen, er de tekniske typer ikke råvarer, men specifikke varetyper, der produceres til specifikke anvendelsesformål i bestemte stålsorter og bestemte diametre, og bør ikke være omfattet af undersøgelsen.

(23) På nuværende tidspunkt ser det ud til, at de de tekniske typer indgår i varedefinitionen, og at de har lignende grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som andre typer af den pågældende vare. Desuden produceres disse typer tilsyneladende også af EU-erhvervsgrenen, og derfor er de tekniske typer omfattet af undersøgelsens varedækning.

2.2. Samme vare

(24) Undersøgelsen viste, at den pågældende vare og den vare, der blev produceret og solgt på hjemmemarkedet i Indien, såvel som den vare, der blev produceret af EU-erhvervsgrenen og solgt på EU-markedet, har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. De anses derfor foreløbigt for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

3. SUBSIDIERING

3.1. Indledning

(25) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

a) Duty Entitlement Passbook Scheme ("DEPBS") (toldgodtgørelsesordning)

b) Duty Drawback Scheme ("DDS") (toldgodtgørelsesordning)

c) Advance Authorisation Scheme ("AAS") (forhåndstilladelsesordning)

d) Export Promotion Capital Goods Scheme ("EPCGS") (eksportfremmeordning for kapitalgoder)

e) Export Credit Scheme ("ECS") (eksportkreditordning)

f) Focus Market Scheme ("FMS") (fokusmarkedsordning)

g) Special Economic Zones/Export Oriented Units ("SEZ/EOU") (ordningen for særlige økonomiske områder og eksportorienterede virksomheder).

(26) De nævnte ordninger a), c-d) og f-g) er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (nr. 22 af 1992) ("loven om udenrigshandel"), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved loven om udenrigshandel bemyndiges de indiske myndigheder til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i "Foreign Trade Policy"-dokumenter, der udstedes af handelsministeriet hvert femte år og ajourføres regelmæssigt. Det "Foreign Trade Policy"-dokument, der er relevant for UP i forbindelse med denne undersøgelse, er "Foreign Trade Policy 2009-2014" ("FTP 09-14"). Desuden fastlægger de indiske myndigheder også de procedurer, der styrer FTP 09-14 i "Handbook of Procedures, Volume I" ("Procedurehåndbogen I 09-14"). Procedurehåndbogen ajourføres regelmæssigt.

(27) Den under punkt e) nævnte eksportkreditordning er baseret på section 21 og 35A i bankloven af 1949 ("Banking Regulation Act 1949"), der tillader Reserve Bank of India ("RBI") at vejlede forretningsbanker på eksportkreditområdet.

(28) DDS-ordningen under punkt b) er baseret på afsnit 75 i Customs Act fra 1962, afsnit 37 i Central Excise Act fra 1944, afsnit 93A og 94 i Financial Act fra 1994 og på Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules fra 1995. Godtgørelsessatserne offentliggøres regelmæssigt; satserne vedrørende UP var All Industry Rates (AIR) i toldgodtgørelsesordningen 2011-2012, som blev offentliggjort i bekendtgørelse nr. 68/2011-Customs (N.T.). Toldgodtgørelsesordningen omtales også som en ordning for afgiftsfritagelse i kapitel 4 i FTP 2009-2014.

3.2. Duty Entitlement Passbook Scheme ("DEPBS") (toldgodtgørelsesordning)

a) Retsgrundlag

(29) Der findes en detaljeret beskrivelse af DEPBS-ordningen i kapitel 4.3 i FTP 09-14 og i kapitel 4 i Procedurehåndbogen I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(30) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse af DEPBS

(31) En eksportør kan anmode om DEPBS-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres i henhold til denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPBS-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af Standard Input/Output-normer (SION-normer) under hensyntagen til det formodede indhold af importerede råvarer i eksportvaren og tolden på disse formodede importerede råvarer, uanset om der rent faktisk er betalt importafgift eller ej. DEPBS-satsen for den pågældende vare i UP var 5 % med en maksimal værdi på 97 Rs/kg.

(32) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal virksomheden foretage eksport. På tidspunktet for eksporttransaktionen skal eksportøren udfærdige en erklæring til de indiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at eksporten finder sted i henhold til DEPBS-ordningen. For at varerne kan blive eksporteret, udsteder de indiske toldmyndigheder et eksportforsendelsesdokument under forsendelsesproceduren. Af dette dokument fremgår bl.a. størrelsen af den DEPBS-kredit, der skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Eksportøren kender på dette tidspunkt niveauet af den fordel, denne vil opnå. Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har de indiske myndigheder ingen beføjelser med hensyn til indrømmelsen af en DEPBS-kredit.

(33) Det konstateredes, at DEPBS-kreditter efter opfyldelsen af eksportforpligtelsen kan bogføres som indtægter i regnskaberne på et periodiseringsgrundlag, hvilket er i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder. Sådanne kreditter kan benyttes til at betale told på senere import af enhver vare, undtagen investeringsgoder og varer, som er underlagt importrestriktioner. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde. DEPB-kreditter er frit omsættelige og gyldige i en periode på 24 måneder fra udstedelsesdatoen.

(34) Ansøgninger om DEPBS-kreditter indsendes elektronisk og kan omfatte en ubegrænset mængde eksporttransaktioner. I realiteten findes der ingen faste frister for DEPBS-kreditter. Det elektroniske system, der anvendes til forvaltning af DEPBS, udelukker ikke automatisk eksporttransaktioner, der foretages efter de ansøgningsfrister, der er nævnt i kapitel 4.47 i Procedurehåndbogen I 09-14. Endvidere — som anført i kapitel 9.3 i Procedurehåndbogen I 09-14 — kan ansøgninger, der blev modtaget efter udløbet af fristerne for indsendelse, altid tages i betragtning ved pålæggelse af en mindre bøde (f.eks. 10 % af godtgørelsen).

(35) Det blev konstateret, at to virksomheder i stikprøven brugte denne ordning i de første to kvartaler af UP.

d) Konklusion om DEPBS

(36) DEPBS tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En DEPBS-kredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter og dermed reducere de toldindtægter, som de indiske myndigheder ellers ville have haft. Desuden medfører DEPBS-kreditten en fordel for eksportøren, da virksomhedens likviditet forbedres.

(37) Endvidere er DEPBS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(38) Ordningen kan desuden ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), idet den ikke overholder de regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III til grundforordningen (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). En eksportør er navnlig ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råvarer, der faktisk er benyttet. Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure, der skal fastslå, hvilke råvarer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Endelig er en eksportør berettiget til DEPBS-fordelene, uanset om den pågældende overhovedet importerer råvarer. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres råvarer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råvarer, er således stadig berettiget til fordelene ved DEPBS.

e) Ophævelse af DEPBS-ordningen og overgang til DDS

(39) Ved offentlig bekendtgørelse nr. 54 (RE-2010)/2009-2014 af 17. juni 2011 blev DEPBS forlænget med tre måneder indtil den 30. september 2011. Da der ikke er blevet offentliggjort yderligere forlængelser efterfølgende, er DEPBS endeligt ophævet fra og med den 30. september 2011. Det var således nødvendigt at undersøge, hvilke foranstaltninger der kunne indføres i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1.

(40) De indiske myndigheder forklarede Kommissionen, at virksomhederne efter ophævelsen af DEPBS-ordningen

kunne vælge at bruge andre toldgodtgørelsesordninger i kapitel 4 i FTP 09-14, nemlig Advance Authorisation Scheme (AAS) eller Duty Drawback Scheme (DDS).

(41) Undersøgelsen viste, at begge virksomheder i stikprøven begyndte at bruge DDS-ordningen straks efter ophævelsen af DEPBS. Det skal bemærkes, at DDS blev indført i 1995 og anvendtes samtidig med DEPBS i de første to kvartaler af UP og i en årrække før UP. Det var dog ikke muligt at anvende DDS og DEPBS på den samme eksport.

(42) Det skal bemærkes, at de indiske myndigheder bestræbte sig på en smidig overgang fra DEPBS til DDS, hvilket fremgår af cirkulære nr. – 42/2011-Customs af 22.9.2011. Det forklares i cirkulæret, at "toldgodtgørelsesordningen i år omfatter områder, der hidtil indgik i DEPB[S]-ordningen". Det fremgår af samme cirkulære, at det for sektorer under DEPBS er blevet besluttet at anvende en smidig overgang for varer i disse sektorer, samtidig med at de indarbejdes i toldgodtgørelsesordningen. I en overgangsperiode vil disse varer blive pålagt en mindre reduktion af deres DEPB[S]-satser på mellem 1 % og 3 % for de fleste varer. Med andre ord antyder dette cirkulære, at de gældende toldgodtgørelsessatser med virkning fra 1.10.2011 blev fastlagt, således at de kunne give samme type fordel som den tilbagetrukne DEPBS.

(43) Det blev konkluderet, at de DDS-satser, der har været gældende for den pågældende vare siden 1. oktober 2011 ganske rigtigt har medført subsidieringsniveauer svarende til niveauerne i DEPBS indtil 30. september 2011. Undersøgelsen bekræftede også, at subsidiemargenerne for alle virksomhederne i stikprøven lå meget tæt på hinanden under DEPBS og DDS, idet de alle brugte DEPBS i de første seks måneder af UP og DDS i de efterfølgende seks måneder af UP.

(44) Det fremgår dog af betragtning 41 til 43, at selv om DEPBS-ordningen var blevet ophævet, blev fordele i ordningen fortsat udbetalt uden ophør og på næsten samme niveau, hvilket gav en gnidningsløs overgang til toldgodtgørelsesordningen. Det konkluderes derfor, at subsidierne ikke er blevet trukket tilbage, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1, og at DEPBS er udligningsberettiget.

f) Beregning af subsidiebeløbet

(45) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i UP. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder give afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den DEPBS-kredit, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen beføjelser med hensyn til indrømmelse af subsidiet. I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelen ved DEPBS-ordningen som summen af de kreditter, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der har fundet sted i henhold til denne ordning i UP.

(46) Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket kreditterne for at nå frem til subsidiebeløbene som tæller, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a). Disse subsidiebeløb blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i UP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(47) Ud fra ovenstående blev det konstateret, at subsidiemargenerne under denne ordning for de pågældende virksomheder i UP, er på henholdsvis 0,58 %, 0,93 %, 1,04 %, 1,32 % og 2,04 % for virksomhederne i Venusgruppen.

3.3. **Duty Drawback Scheme ("DDS") (toldgodtgørelsesordning)**

a) Retsgrundlag

(48) Der findes en detaljeret beskrivelse af DDS-ordningen i Custom & Central Excise Duties Drawback Rules, 1995 med efterfølgende ændringer.

b) Støtteberettigelse

(49) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

(50) En støtteberettiget eksportør kan anmode om godtgørelsesbeløb, der beregnes som en procentdel af fob-værdien af de varer, der eksporteres i henhold til denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne godtgørelsessatser for en række varer, herunder den pågældende vare. De fastlægges på grundlag af den gennemsnitlige mængde eller værdi af materialer, der anvendes som input til fremstilling af en vare, og det gennemsnitlige toldbeløb, der betales på inputs. De anvendes, uanset om der rent faktisk er betalt importtold eller ej. DDS-satsen for den pågældende vare i UP var 4 % af fob-værdien med et loft på 5 Rs/kg, alt efter hvad der er lavest.

(51) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal virksomheden foretage eksport. Når forsendelsesoplysningerne indtastes i toldserveren (ICEGATE), anføres det, at eksporten finder sted som led i DDS, og DDS-beløbet fastsættes uigenkaldeligt. Efter rederiet har

udfyldt Export General Manifest (EGM), og toldmyndighederne i tilstrækkelig grad har sammenlignet dokumentet med forsendelsesdokumentet, er alle betingelser opfyldt for at tillade udbetalingen af godtgørelsesbeløbet, enten direkte til eksportørens bankkonto eller pr. bankanvisning.

(52) Eksportøren skal desuden fremlægge bevis for, at de eksporterede varer er blevet betalt ved hjælp af en bankbekræftelse (bank realisation certificate). Denne bekræftelse kan udfærdiges, når godtgørelsesbeløbet er blevet udbetalt, men de indiske myndigheder kræver beløbet tilbagebetalt, hvis eksportøren ikke fremlægger en bankbekræftelse inden fristens udløb.

(53) Godtgørelsesbeløbet kan anvendes til ethvert formål.

(54) Det konkluderedes, at toldgodtgørelsesbeløbet efter opfyldelsen af eksportforpligtelsen kan bogføres som indtægter i regnskaberne på et periodiseringsgrundlag, hvilket er i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder.

(55) Det blev konkluderet, at to af virksomhederne i stikprøven brugte DDS-ordningen i de sidste to kvartaler af UP.

d) Konklusion om DDS

(56) Ved DDS ydes der subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Et toldgodtgørelsesbeløb er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da det har form af en direkte overførsel af midler fra de indiske myndigheder. Desuden medfører toldgodtgørelsesbeløbet en fordel for eksportøren, idet virksomhedens likviditet forbedres.

(57) Endvidere er DDS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(58) Denne ordning kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen.

(59) Der findes ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råvarer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I, og bilag II og III til grundforordningen. Endelig er en eksportør berettiget til DDS-fordelene, uanset om den pågældende overhovedet importerer råvarer. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres råvarer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råvarer, er således stadig berettiget til fordelene ved DDS-ordningen.

(60) Dette bekræftes i de indiske myndigheders cirkulære nr. 24/2001, hvoraf det klart fremgår, at [toldgodtgørelsessatser] ikke har nogen relation til det faktiske inputforbrugsmønster og den faktiske indvirkning på en bestemt eksportørs inputs eller individuelle forsendelser […], og de regionale myndigheder instrueres om, at de lokale kontorer ikke skal forlange bevis for den faktiske told, der er betalt på importerede eller hjemlige input […], når eksportørerne indsender deres [anmodninger om godtgørelser].

(61) Ud fra ovenstående konkluderes det, at DDS er udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(62) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet som den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt skal de indiske myndigheder give afkald på godtgørelsesbeløbet, hvilket udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen på det godtgørelsesbeløb, der ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen beføjelser med hensyn til at indrømme subsidiet. I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelen ved DDS-ordningen som summen af de godtgørelsesbeløb, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der har fundet sted under denne ordning i UP.

(63) Dette subsidiebeløb er i henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i den fornyede undersøgelsesperiode som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(64) Ud fra ovenstående blev det konstateret, at subsidiemargenerne under denne ordning for de samarbejdsvillige pågældende virksomheder er på henholdsvis 0,61 %, 1,14 %, 1,77 %, 1,68 % og 1,91 % for virksomhederne i Venus-gruppen.

3.4. **Advance Authorisation Scheme ("AAS") (forhåndstilladelsesordning)**

a) Retsgrundlag

(65) Der findes en detaljeret beskrivelse af ordningen i stk. 4.1.1 til 4.1.14 i FTP 09-14 og i kapitel 4.1 til 4.30 i Procedurehåndbogen I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(66) AAS består af seks underordninger, der er nærmere beskrevet i betragtning 67. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er "forbundet" med støtteproducenter, er berettiget til støtte under AAS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget under AAS-ordningen for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier "ligestillet med eksport", jf. punkt 8.2 i FTP 09-14, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder ("EOU"), er berettigede til AAS-underordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Endelig er mellemleverandører til producent-eksportører berettiget til fordele i forbindelse med transaktioner ligestillet med eksport i henhold til underordningerne for "ARO" (Advance Release Order - attester til forudgående frigivelse) og løbende indenlandsk remburs.

c) Praktisk gennemførelse

(67) Der kan udstedes AAS for:

i) *Fysisk eksport:* Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råvarer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. "Fysisk" betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

ii) *Årligt behov:* En sådan tilladelse er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne varer). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes ud fra tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under en sådan varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

iii) *Mellemleverancer:* Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Den producent-eksportør, der fremstiller mellemproduktet, kan toldfrit importere råvarer og i den forbindelse opnå forhåndstilladelse for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

iv) *Transaktioner ligestillet med eksport:* Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råvarer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges i "transaktioner ligestillet med eksport" til de kundekategorier, der er anført i punkt 8.2.b) til f), g), i) og j) i FTP 09-14. Ifølge de indiske myndigheder forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder ("EOU") eller til selskaber i særlige økonomiske zoner ("SEZ").

v) *Attester til forudgående frigivelse ("Advance Release Order" eller "ARO"):* En AAS-licensindehaver, der ønsker at købe råvarerne hos indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af ARO. I sådanne tilfælde godkendes AAS-licenserne som ARO og påtegnes til den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegnelsen af ARO giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. punkt 8.3 i FTP 09-14 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige punktafgifter). Ved ARO-mekanismen ydes der refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb refunderes til den endelige eksportør i form af toldgodtgørelse eller -refusion. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råvarer.

vi) *Løbende indenlandsk remburs:* Denne underordning dækker indenlandske leverancer til en AAS-licensindehaver. Denne kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken validerer tilladelsen til direkte import for den værdi og de varemængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. punkt 8.3 i FTP 09-14 (dvs. AAS for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige punktafgifter).

(68) To virksomheder i stikprøven modtog i UP indrømmelser under AAS-ordningen i forbindelse med den pågældende vare. Disse virksomheder brugte én underordning, nemlig AAS for fysisk eksport. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de resterende uudnyttede underordninger er udligningsberettigede.

(69) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er AAS-licensindehaveren retligt forpligtet til at føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer eller varer købt på hjemmemarkedet i et nærmere angivet format (kapitel 4.26 og 4.30 i Procedurehåndbogen I 09-14 samt bilag 23), dvs. en fortegnelse over det faktiske forbrug. Denne fortegnelse

skal revideres af en ekstern statsautoriseret revisor, som udsteder en attest om, at den foreskrevne fortegnelse og de relevante bogføringer er undersøgt, og at de oplysninger, der er afgivet i henhold til tillæg 23, er sande og korrekte i enhver henseende.

(70) For så vidt angår den underordning, som den pågældende virksomhed anvendte i UP, dvs. fysisk eksport, fastsætter de indiske myndigheder den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen vedrører, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner anføres på tilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til AAS-ordningen, fastsættes af de indiske myndigheder på grundlag af såkaldte standard input/output-normer ("SION-normer"), som findes for de fleste varer, herunder den pågældende vare.

(71) Importerede råvarer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver 6 måneder).

(72) I undersøgelsen blev det også fastslået, at kravene til kontrol, som de indiske myndigheder har anført, enten ikke blev opfyldt eller endnu ikke var blevet afprøvet i praksis.

(73) Begge undersøgte virksomheder førte en fortegnelse over produktion og forbrug. Fortegnelsen over forbrug gjorde det dog ikke muligt at kontrollere, hvilke råvarer der var blevet anvendt i produktionen af eksportvaren og i hvilke mængder. Hvad angår kravene til kontrol, jf. betragtning 69, førte virksomhederne intet regnskab til dokumentation af, at den eksterne revision af fortegnelsen over forbrug havde fundet sted. Kort sagt blev det konkluderet, at de undersøgte eksportører ikke var i stand til at påvise, at de relevante FTP-betingelser var blevet opfyldt.

d) Konklusion om AAS

(74) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, dvs., at den udgør et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da den reducerer de toldindtægter, som den indiske stat ellers ville have haft, og medfører en fordel for de undersøgte eksportører ved at forbedre deres likviditet.

(75) Desuden er AAS-ordningerne for fysisk eksport helt klart retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele i henhold til disse ordninger.

(76) Den underordning, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke reglerne i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). De indiske myndigheder anvendte ikke en verifikationsordning eller –procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev brugt råvarer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4), samt for substitutionsgodtgørelsesordningers vedkommende grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). Det konkluderes desuden, at SION-normerne for den pågældende vare ikke var tilstrækkeligt præcise, og at de ikke i sig selv kan anses for at være et system til verifikation af det faktiske forbrug, fordi disse standardnormer er udformet således, at de indiske myndigheder ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råvarer der er forbrugt i produktionen til eksport. De indiske myndigheder foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råvarer, selv om det normalt er nødvendigt, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3).

(77) Denne underordning er derfor udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(78) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råvarer. I denne henseende skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at kun eftergivelse af for store afgiftsbeløb kan udlignes. Ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, punkt i), kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i grundforordningens bilag II og III er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende kontrolprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet anvendes den normale regel om, at det er de ubetalte afgiftsindtægter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af grundforordningens bilag II, del II, og bilag III, del II, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store afgiftsbeløb. Tværtimod skal den undersøgende myndighed ifølge grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, om der foreligger tilstrækkelige beviser til at tilbagevise, at den kontrolordning, der angiveligt findes, er hensigtsmæssig.

(79) Subsidiebeløbet for de virksomheder, der benyttede AAS, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de materialer, der var importeret i henhold til underordningen i UP (tæller). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der blev fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen for den pågældende vare i undersøgelsesperioden som nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(80) Den subsidiesats, der blev fastsat under denne ordning for de pågældende virksomheder i UP, er på henholdsvis 2,43 %, 0,15 %, 0 %, 0 % og 0 % for virksomhederne i Venus-gruppen.

3.5. **Export Promotion Capital Goods Scheme ("EPCGS") (eksportfremmeordning for kapitalgoder)**

a) Retsgrundlag

(81) Der findes en detaljeret beskrivelse af EPCGS-ordningen i kapitel 5 i FTP 09-14 og i kapitel 5 i Procedurehåndbogen I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(82) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører, der er "forbundet med" støtteproducenter og leverandører af tjenesteydelser.

c) Praktisk gennemførelse

(83) Med forbehold af en eksportforpligtelse har en virksomhed lov til at importere (nye og indtil ti år gamle brugte) kapitalgoder til nedsat told. Med henblik herpå udsteder de indiske myndigheder efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Ordningen giver mulighed for en reduceret importtoldsats på 3 % på alle kapitalgoder, der indføres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode. I henhold til FTP 09-14 kan der importeres kapitalgoder med en told på 0 % under EPCGS, men i sådanne tilfælde er perioden for indfrielse af eksportforpligtelsen kortere.

(84) EPCGS-licensindehaveren kan også anskaffe kapitalgoderne i Indien. I så fald kan den lokale producent af kapitalgoder selv benytte fordelen ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne kapitalgoder. Alternativt kan den indenlandske producent gøre krav på fordelen ved transaktioner ligestillet med eksport, for så vidt angår levering af kapitalgoder til en EPCGS-licensindehaver.

(85) Det blev konstateret, at alle tre virksomheder i stikprøven modtog indrømmelser under EPCGS-ordningen, der har relation til den pågældende vare i UP.

d) Konklusion om EPCGS

(86) Ved EPCGS ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. Toldnedsættelsen er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som de indiske myndigheder ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.

(87) Endvidere er EPCGS-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(88) EPCGS kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Kapitalgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladelige ordninger (jf. grundforordningens bilag I, punkt i), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(89) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede kapitalgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder i den pågældende erhvervsgren. Det således beregnede beløb for UP er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelen over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål. Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a).

(90) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt som behørig nævner over eksportomsætningen i UP, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(91) Den subsidiesats, der blev fastsat under ordningen for de pågældende virksomheder i UP, er på henholdsvis 0,09 %, 0,6 %, 0,02 %, 0 %, 0 % og 0 % for virksomhederne i Venus-gruppen.

3.6. **Export Credit Scheme ("ECS") (eksportkreditordning)**

a) Retsgrundlag

(92) Der findes en detaljeret beskrivelse af ordningen i cirkulæret Master Circular DBOD No. DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 (Rupee/Foreign Currency Export Credit) og i cirkulæret Master Circular DBOD No. DIR.(Exp).BC 09/04.02.02/2008-09 (Rupee/Foreign Currency Export Credit) fra Reserve Bank of India ("RBI"), der er rettet til alle forretningsbanker i Indien.

b) Støtteberettigelse

(93) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører og forhandler-eksportører.

c) Praktisk gennemførelse

(94) Under denne ordning fastsætter RBI obligatoriske maksimumsrentesatser for eksportkreditter både i indiske rupees og i udenlandsk valuta, som forretningsbankerne kan pålægge en eksportør. ECS består af to underordninger, nemlig en ordning for eksportkredit før forsendelse ("pakkekredit"), som omfatter kreditter, der ydes en eksportør med henblik på finansiering af køb, forarbejdning, fremstilling, pakning og/eller forsendelse af varer forud for eksporten, samt en ordning for eksportkredit efter forsendelse, der tilvejebringer arbejdskapitallån til finansiering af eksporttilgodehavender. RBI pålægger også bankerne at afsætte en vis andel af deres nettobankkredit til eksportfinansiering.

(95) Som følge af sådanne Master Circulars fra RBI kan eksportører opnå eksportkreditter til rentesatser, der er gunstigere end renter for almindelige kommercielle kreditter ("kontantkreditter"), der udelukkende fastsættes på markedsvilkår. Forskellen i satserne kan indskrænkes for virksomheder med god kreditværdighed. Det kan faktisk være muligt for virksomheder med høj kreditværdighed at opnå eksportkreditter og kontantkreditter på samme vilkår.

(96) Det blev konstateret, at to af virksomhederne i stikprøven brugte denne ordning i UP.

d) Konklusion om ECS

(97) De præferentielle rentesatser for en ECS-kredit, der er fastsat i de i betragtning 95 nævnte Master Circulars fra RBI, kan reducere en eksportørs renteomkostninger i forhold til kreditomkostninger, der udelukkende er fastsat på markedsvilkår, og medfører i dette tilfælde en fordel for en sådan eksportør, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2. Eksportfinansiering er ikke i sig selv mere sikker end hjemmemarkedsfinansiering. Den betragtes faktisk sædvanligvis som mere risikabel, og den sikkerhed, der kræves for en bestemt kredit, er uanset finansieringsobjektet en rent kommerciel afgørelse for den enkelte forretningsbank. Forskelle i rentesatserne mellem forskellige banker er et resultat af RBI's metode til at fastsætte individuelle maksimale udlånsrentesatser for hver enkelt forretningsbank.

(98) Selv om de præferentielle kreditter i henhold til ECS ydes af forretningsbanker, er denne fordel et finansielt bidrag fra staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv). I den forbindelse skal det bemærkes, at det hverken i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), eller i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger kræves, at der udbetales penge fra det offentlige — f.eks. godtgørelse fra de indiske myndigheder til forretningsbankerne — for at der er tale om subsidier, men kun at staten giver pålæg om at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, st. 1, litra a), nr. i), ii) eller iii). RBI er et offentligt organ og derfor omfattet af den definition af "staten", der er givet i grundforordningens artikel 2, litra b). Banken er 100 % statsejet, forfølger mål for den offentlige politik (f.eks. pengepolitikken), og dens ledelse udpeges af den indiske regering. RBI giver instrukser til private organer, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), andet led, idet forretningsbankerne er forpligtet til at overholde bl.a. de maksimumsrentesatser for eksportkreditter, der er fastsat i Master Circulars fra RBI, samt RBI's bestemmelser om, at forretningsbanker skal afsætte en vis del af deres nettobankkredit til eksportfinansiering. Dette forpligter forretningsbankerne til at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), i dette tilfælde långivning i form af præferentiel eksportfinansiering. En sådan direkte overførsel af midler i form af lån på særlige vilkår ville normalt påhvile staten, og denne praksis afviger ikke reelt fra normal statslig praksis, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv). Dette subsidie anses for at være specifikt og udligningsberettiget, da de præferentielle rentesatser kun indrømmes i forbindelse med finansiering af eksporttransaktioner og derfor er betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

e) Beregning af subsidiebeløbet

(99) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, som blev betalt for eksportkreditter, der blev benyttet i UP, og den rente, der skulle have været betalt for de almindelige kreditter på markedsvilkår, der blev anvendt af den pågældende virksomhed. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden eller den samlede eksportomsætning af den pågældende vare i undersøgelsesperioden for kreditter, hvor der kan etableres en klar forbindelse til den pågældende vare, og som kan anvendes som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(100) Den subsidiesats, der blev fastsat under ordningen for de pågældende virksomheder i UP, er på henholdsvis 0,61 %, 0,08 %, 0,28 %, 0,03 % og 0,10 % for virksomhederne i Venus-gruppen.

3.7. **Focus Market Scheme ("FMS") (fokusmarkedsordning)**

a) Retsgrundlag

(101) Der findes en detaljeret beskrivelse af FMS-ordningen i afsnit 3.14 i FTP 09-14 og i kapitel 3.8 i Procedurehåndbogen I 09-14.

b) Støtteberettigelse

(102) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører kan benytte denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse

(103) Under denne ordning er eksporten af alle varer til lande, der er meddelt i henhold til tabel 1 og 2 i bilag 37(C) i Procedurehåndbogen I 09-14, berettiget til en toldkredit på 3 % af fob-værdien. Fra 1. april 2011 er eksporten af alle varer til lande, der er meddelt i henhold til tabel 3 i bilag 37(C) ("Special Fokus Markets"), berettiget til en toldkredit på 4 % af fob-værdien. Visse former for eksportaktiviteter er udelukket fra denne ordning, f.eks. eksport af importerede eller omladede varer, transaktioner ligestillet med eksport, eksport af tjenester og eksportomsætning fra enheder, der opererer i særlige økonomiske områder. Visse former for varer er også udelukket fra denne ordning, f.eks. diamanter, ædelmetaller, malme, korn, sukker og olieprodukter.

(104) Toldkrediterne i forbindelse med FMS kan frit overføres og er gyldige i en periode på 24 måneder fra datoen for udstedelsen af det relevante toldgodtgørelsesdokument. De kan benyttes til at betale told på senere import af enhver råvare eller vare, herunder også kapitalgoder.

(105) Toldgodtgørelsesdokumentet udstedes i eksporthavnen, når eksporten eller afsendelsen af varerne har fundet sted. Så længe ansøgeren tilvejebringer kopier af al relevant eksportdokumentation til myndighederne (f.eks. eksportordrer, fakturaer, forsendelsespapirer, bankbekræftelser), kan de indiske myndigheder ikke frit bestemme, om der skal indrømmes toldkreditter.

(106) Det blev konstateret, at én af virksomhederne i stikprøven brugte denne ordning i UP.

d) Konklusion om FMS

(107) Ved FMS ydes der subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2. En FMS-toldkredit er et finansielt bidrag fra de indiske myndigheder, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter, hvorved de indiske myndigheder giver afkald på toldindtægter, de ellers ville have fået. Desuden medfører FMS-kreditten en fordel for eksportøren, fordi virksomhedens likviditet forbedres.

(108) Endvidere er FMS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og dermed udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a).

(109) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i litra i) i bilag I, bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de faktisk anvendte råvarer. Der findes ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råvarer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. litra i) i bilag I, og bilag II og III til grundforordningen. Eksportører er berettiget til fordelene ved FMS, uanset om de importerer råvarer eller ej. For at opnå fordelen er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der anskaffer alle deres råvarer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råvarer, er således stadig berettigede til fordelene ved FMS. Desuden kan en eksportør anvende FMS-toldkreditter til at importere kapitalgoder, selv om disse ikke er omfattet af anvendelsesområdet for tilladelige toldgodtgørelsesordninger (jf. litra i) i bilag I til grundforordningen), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(110) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet og udtrykt ved den fordel, som modtageren bevisligt havde opnået i UP, og som den samarbejdsvillige eksporterende producent på tidspunktet for eksporttransaktionen har opført på et periodiseringsgrundlag som indtægt. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i UP som behørig nævner, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(111) Den subsidiesats, der blev fastsat under denne ordning for den pågældende virksomhed i UP, er på henholdsvis 0,13 %, 0,71 %, 0,07 % og 0 % for virksomhederne i Venus-gruppen.

3.8. **Special Economic Zones/Export Oriented Units ("SEZ/EOU") (ordningen for særlige økonomiske områder og eksportorienterede virksomheder)**

(112) Det blev konstateret, at kun én af virksomhederne i stikprøven gjorde brug af EOU-ordningen i UP. I undersøgelsen blev det imidlertid fastslået, at de udligningsberettigede subsidier, der var blevet konstateret for denne virksomhed, lå under bagatelgrænsen, og der er derfor ikke blev foretaget yderligere undersøgelser af EOU-ordningen.

3.9. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(113) Ud fra konklusionerne, jf. nedenstående tabel, ligger det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt som værditold på mellem 3,15% og 4,32%.

Ordning	Virksomhed	Raajratna	Venus-gruppen	Viraj
DEPBS (*)		0,58 %	0,93 %, 1,04 %, 1,32 %, 2,04 %	—
DDS (*)		0,61 %	1,14 %, 1,77 %, 1,68 %, 1,91 %	—
AAS (*)		2,43 %	0,15 %, 0 %, 0 %, 0 %	—
EPCGS (*)		0,09 %	0,02 %, 0 %, 0 %, 0 %	0,63 %
ECS (*)		0,61 %	0,08 %, 0,28 %, 0,03 %, 0,10 %	—
FMS (*)		—	0,13 %, 0,71 %, 0,07 %, 0 %	—
EOU (*)		—	—	0,95%
I ALT		4,32 %	3,15 (**)	1,57 % (***)

(*) Subsidier markeret med en asterisk er eksportsubsidier
(**) Samlet subsidiemargen på grundlag af en konsolideret beregning for gruppen
(***) Under bagatelgrænsen

(114) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, udgør subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, 3,82 %, hvilket blev beregnet på grundlag af den vejede gennemsnitlige subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven, hvis individuelle subsidiemargener lå over bagatelgrænsen.

(115) For alle de andre indiske eksportørers vedkommende fastslog Kommissionen først graden af samarbejde. Sammenligningen mellem importoplysninger fra Eurostat og eksportmængden til Unionen af den pågældende vare, som de samarbejdsvillige virksomheder eller grupper med eksport af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden har indberettet for undersøgelsesperioden, viser, at de indiske eksporterende producenter var meget samarbejdsvillige. På grund af dette høje samarbejdsniveau blev subsidiemargenen for alle virksomheder, der ikke samarbejdede, fastsat til satsen for den virksomhed, der havde den højeste individuelle margen, dvs. 4,32 %.

4. **EU-ERHVERVSGRENEN**

4.1. **EU-erhvervsgrenen**

(116) Den samme vare blev fremstillet af 27 EU-producenter. De anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Unionen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 8, og omtales herefter som "EU-erhvervsgrenen".

4.2. **EU-produktionen**

(117) Alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger indhentet fra EU-producenterne før og efter undersøgelsens indledning og spørgeskemabesvarelserne indsendt af EU-producenterne i stikprøven, blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden.

(118) Det bør nævnes, at en EU-producent, der var forretningsmæssigt forbundet med en indisk eksporterende producent, og som gjorde indsigelse mod undersøgelsens indledning, også indgår i definitionen på EU-erhvervsgrenen. Den samlede EU-produktion blev på dette grundlag anslået til ca. 139 141 ton i UP. I dette tal indgår produktionen fra alle EU-producenter, som gav sig til kende, og den anslåede produktionsmængde for resten af de producenter, som ikke gav sig til kende i forbindelse med undersøgelsen.

4.3. **Stikprøveudtagning af EU-producenter**

(119) Seks EU-producenter blev udtaget til at indgå i stikprøven, jf. betragtning 14, og de tegnede sig for over 46,5 % af den anslåede samlede EU-produktion af samme vare.

5. SKADE

5.1. EU-forbruget

(120) EU-forbruget blev fastsat på grundlag af EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængder på EU-markedet og den samlede import. 2009 var præget af hidtil usete høje priser på nikkel, som er den vigtigste råvare, der anvendes til at producere den pågældende vare og den samme vare, og de samlede negative virkninger af finanskrisen, som til sammen førte til et særligt lavt niveau for EU-forbruget i dette år. Imidlertid forbedredes markedssituationen som vist i tabellen nedenfor, og EU-forbruget steg med 50 % mellem 2009 og UP.

	2009	2010	2011	UP
Forbrug (ton)	131 436	187 280	196 476	197 327
Indeks (2009 = 100)	*100*	*142*	*149*	*150*

Kilde: Eurostat, oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

5.2. Importen til Unionen fra det pågældende land

(121) Importmængden for de samarbejdsvillige virksomheder, som ifølge stikprøven ikke havde nydt godt af subsidieordningerne i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, i undersøgelsesperioden, blev holdt uden for den samlede import fra Indien. Eftersom importdata for den pågældende vare vedrører to virksomheder, fandt man det af fortrolighedshensyn hensigtsmæssigt at vise dem i indekseret form.

5.2.1. *Omfanget og markedsandelen for den pågældende import*

(122) I den betragtede periode blev det fastslået, at den subsidierede import til Unionen fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde udviklet sig med hensyn til mængde og markedsandel som følger:

	2009	2010	2011	UP
Mængde (*index*)	100	172	218	210
Markedsandel (*indeks*)	100	121	146	140

Kilde: Eurostat, oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

(123) De subsidierede importmængder fra Indien steg betydeligt, med 110 %, i den betragtede periode. Denne stigning var især udtalt mellem 2009 og 2010, hvor importen fra Indien steg voldsomt, med 72 %, og hvor EU-forbruget steg med 42 %. Imidlertid fortsatte importmængden fra Indien med at stige kraftigt, med 22 %, i den samme periode, mens forbruget kun steg med 5 % mellem 2010 og UP.

(124) Markedsandelen for den subsidierede import fra Indien er steget kraftigt, med 40 %, i den betragtede periode.

5.2.2. *Importpriser og prisunderbud*

(125) Som forklaret ovenfor i betragtning 22 udtrykte en part betænkeligheder ved, at antisubsidiespørgeskemaet ikke gjorde det muligt at opdele den pågældende vare i bestemte typer, som efter denne parts opfattelse er forskellige.

(126) Denne problematik blev behandlet i spørgeskemaet ved at udvide det såkaldte varekontrolnummer for klart at kunne identificere de relevante typer i undersøgelsen især med henblik på prissammenligningen. På dette stadie fremgik det af undersøgelsen, at de indiske eksporterende producenter kun eksporterede begrænsede mængder af disse højteknologiske varer. Ikke desto mindre påpeges det, at ændringerne i varekontrolnummeret sikrede, at priserne på visse varetyper blev sammenlignet direkte med priserne på lignende varetyper.

(127) Nedenstående tabel viser gennemsnitsprisen for den subsidierede import:

	2009	2010	2011	UP
Gennemsnitlig pris (*indeks*)	100	118	137	135

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelser

(128) De gennemsnitlige importpriser fra Indien steg med 35 % i den betragtede periode, men de forblev under EU-erhvervsgrenens salgspriser i den samme periode (jf. betragtning 145). Det forklarer den voldsomme stigning i importmængde og den kraftige stigning på 40 % i den markedsandel, som de indiske eksportører havde i samme periode.

(129) For at fastslå prisunderbuddet i UP blev de vægtede gennemsnitlige salgspriser for hver varetype, som EU-producenterne i stikprøven solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for den subsidierede import fra de to indiske producenter, som indgik i stikprøven og modtog udligningsberettigede subsidiebeløb over bagatelgrænsen, ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis med passende justeringer for omkostninger efter importen.

(130) Resultatet af sammenligningen viste en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på 12,5 % ved subsidieret import fra det pågældende land på EU-markedet udtrykt som en procentdel af omsætningen i UP for EU-producenterne i stikprøven. De lavere priser på den subsidierede import sammenlignet med priserne i

Unionen i den betragtede periode forklarer den betydelige stigning i importmængden fra Indien og i markedsandelen for den indiske import mellem 2009 og UP.

5.3. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

5.3.1. *Indledende bemærkninger*

(131) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 4, omfattede undersøgelsen af den indiske subsidierede imports virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der kunne have indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den pågældende periode.

(132) Der blev, jf. betragtning 14, anvendt stikprøveudtagning i undersøgelsen af den eventuelle skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

(133) I forbindelse med skadesanalysen skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. I den henseende vurderes EU-erhvervsgrenens situation på baggrund af a) makroøkonomiske indikatorer, f.eks. produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel og vækst, beskæftigelse, produktivitet, størrelse af den faktiske subsidiemargen og genrejsning fra tidligere subsidiering, hvortil oplysningerne blev indsamlet for den samlede EU-erhvervsgren og på baggrund af b) mikroøkonomiske indikatorer, f.eks. gennem-snitlige enhedspriser, enhedsom-kostninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, inve-steringsafkast og evne til at tilvejebringe kapital, lagerbeholdninger og arbejdskraft-omkostninger, hvortil oplysningerne blev indsamlet hos de stikprøveudtagne EU-producenter.

(134) Det er værd at bemærke, at alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen, herunder oplysninger anført i klagen, oplysninger indhentet fra EU-producenterne før og efter undersøgelsens indledning og spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven, blev anvendt til at fastsætte de makroøkonomiske indikatorer og især oplysningerne om de EU-producenter, der ikke indgår i stikprøven.

(135) De mikroøkonomiske indikatorer blev fastlagt ud fra oplysninger fra de stikprøveudtagne EU-producenter i deres spørgeskemabesvarelser.

5.3.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

a) Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(136) Tendenserne for EU-produktionen, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen udviklede sig som følger i den betragtede periode:

	2009	2010	2011	UP
Produktions-mængde (ton)	105 646	140 363	138 795	139 141
Indeks (2009 = 100)	100	133	131	132
Produktions-kapacitet (ton)	244 236	246 324	245 922	246 599
Indeks (2009 = 100)	100	101	101	101
Kapacitets-udnyttelse	43 %	57 %	56 %	56 %
Indeks (2009 = 100)	100	132	130	130

Kilde: Klagen og spørgeskemabesvarelser

(137) EU-produktionen steg med 32 % i den betragtede periode og afspejlede i et vist omfang den positive udvikling i forbruget. Imidlertid stagnerede produktionsmængden mellem 2010 og UP.

(138) Kapacitetsudnyttelsesgraden forbedredes og steg med 13 procentpoint i den betragtede periode, mens produktionskapaciteten forblev grundlæggende stabil i den betragtede periode.

b) Salgsmængde, markedsandel og vækst

(139) Tendenserne for salgsmængderne, markedsandelen og væksten udviklede sig som følger i den betragtede periode:

	2009	2010	2011	UP
Salgsmængde (ton)	88 796	124 641	124 007	124 217
Indeks (2009 = 100)	100	140	140	140
Markedsandel	67,6 %	66,6 %	63,1 %	62,9 %
Indeks (2009 = 100)	100	98	93	93

Kilde: Klagen og spørgeskemabesvarelser

(140) Efter en betydelig stigning mellem 2009 og 2010 i forbindelse med et stigende forbrug voksede salgsmængden til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder ikke så hurtigt, og fordelen ved den fortsatte stigning i efterspørgslen (4,9 % mellem 2010 og 2011) kunne ikke udnyttes. Det ses også i den stigende tendens for slutlagrene, der generelt steg med 41 % i den betragtede periode, jf. betragtning 153. Desuden faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med 4,7 procentpoint i den betragtede periode til trods for den konstante stigning på 50 % i forbruget.

(141) EU-forbruget steg, jf. betragtning 120, mellem 2009 og UP med 50 %, mens mængden af den subsidierede import steg betydeligt med 110 % i samme periode, jf. betragtning 122 og 123. Den samlede vækst på EU-markedet mellem 2009 og UP blev derfor delvist absorberet af den subsidierede import, mens EU-erhvervsgrenens salg i Unionen steg med 40 % i samme periode. Det viser, at EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til fuldt ud at drage fordel af væksten i EU-forbruget som følge af den subsidierede imports stigende markedsandel.

c) Beskæftigelse og produktivitet

	2009	2010	2011	UP
Antal ansatte	1 726	1 687	1 729	1 747
Indeks (2009 = 100)	100	98	100	101
Produktivitet (enhed/ansat)	61	83	80	80
Indeks (2009 = 100)	100	136	131	130

Kilde: Klagen og spørgeskemabesvarelser

(142) Til trods for den vanskelige finansielle situation, der er beskrevet i betragtning 147-152 forblev EU-erhvervsgrenens beskæftigelse relativt stabil i den betragtede periode. På baggrund af den øgede produktionsmængde (jf. betragtning 136) steg produktiviteten målt som output i ton pr. ansat pr. år med 30 % i den samme periode, hvilket tydede på, at EU-erhvervsgrenen gjorde en stor indsats for at forbedre sin effektivitet.

d) Subsidiemargenens faktiske størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering

(143) Subsidiemargenerne for to af de stikprøveudtagne indiske eksporterende producenter ligger over bagatelgrænsen (jf. betragtning 113). I betragtning af sektoren for den pågældende vare, mængden, markedsandelen og priserne på den subsidierede import fra Indien som behandlet ovenfor kan virkningen af de faktiske subsidiemargener på EU-erhvervsgrenen ikke anses for at være ubetydelig.

(144) Der mindes om, at der i 1999 blev indført antidumping- og antisubsidieudligningsforanstaltninger over for den pågældende vare. Som følge af tidsforskellen mellem udløbet af de foranstaltninger, der blev indført i 1999, og denne undersøgelse findes der imidlertid ingen oplysninger til vurdering af virkningen af tidligere subsidiering ([1]). Undersøgelsen afslørede i hvert fald ikke nogen ny dokumentation for, at erhvervsgrenen stadig lider under tidligere tiders subsidiering.

5.3.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

e) Gennemsnitlige enhedssalgspriser på EU-markedet og enhedsproduktions-omkostninger

(145) I den betragtede periode udviklede EU-producenternes gennemsnitlige enhedssalgspriser og enhedsproduktionsomkostninger sig som følger:

	2009	2010	2011	UP
Gennemsnitlig enhedssalgs-pris i Unionen til ikke forret-ningsmæssigt forbundne kunder	2 988	3 833	4 185	4 018
Indeks (2009 = 100)	100	128	140	134
Enheds-produk-tions-omkostninger (EUR/ton)	3 542	3 931	4 127	4 011
Indeks (2009 = 100)	100	111	117	113

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999, EFT L 189 af 22.7.1999, s.126, Rådets forordning (EF) nr. 1600/1999, s. 19, EFT L 189 af 22.7.1999, s. 19, Rådets forordning (EF) nr. 1601/1999, EFT L 189 af 22.7.1999, s.1, Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 af 12.7.1999 og Rådets forordning (EF) nr. 1601/1999 af 12.7.1999, EFT L 189 af 22.7.1999.

(146) De gennemsnitlige salgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen steg med 34 % i den betragtede periode. Stigningen afspejler den generelle stigning i råvareomkostningerne, som erhvervsgrenen oplevede i samme periode. I 2011 og i UP kunne EU-producenterne kun i begrænset omfang øge priserne for at dække de stigende produktions-omkostninger og kun lige således, at rentabiliteten lå lidt over 1 % i 2011 og ved "break-even" i UP. Som det fremgår af nedennævnte tabel, var selv en betydelig stigning i salgsprisen ikke tilstrækkelig til, at EU-erhvervsgrenen kunne få et rimeligt fortjenstniveau.

f) Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at tilvejebringe kapital

(147) I den betragtede periode udviklede EU-producenternes rentabilitet, likviditet, investeringsafkast og evne til at tilvejebringe kapital sig som følger:

	2009	2010	2011	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forret-ningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	– 18,5 %	– 2,6 %	1,4 %	0,2 %
Likviditet (EUR)	– 19 790 367	– 226 207	7 778 576	5 096 869
Investeringer (EUR)	4 653 604	8 436 096	4 552 443	4 156 522
Indeks (2009 = 100)	100	181	98	89
Investerings-afkast	– 68,8 %	– 11,2 %	6,7 %	0,8 %

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

(148) De stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet blev beregnet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder udtrykt i procent af den relevante omsætning. I 2009 oplevede de stikprøveudtagne EU-producenter tab, men situation begyndte at blive bedre i 2010 i takt med stigningen på 50 % i forbruget som beskrevet i betragtning 120. Imidlertid var fortjenstniveauer på 0,2 % stadig langt under et rimeligt rentabilitetsniveau i stålsektoren, selv om rentabiliteten steg lidt. Faktisk var målfortjenesten foreløbigt sat til 5 %, da det er opfattelsen, at det svarer til den margen, som det med rimelighed kan forventes for en erhvervsgren af denne type i sektoren for den undersøgte vare under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden subsidieret import, ved salg af samme vare i Unionen som anført af EU-erhvervsgrenen. Desuden anses de 5 % i fortjenstmargen før skat for et passende minimum i andre undersøgelser af lignende varer i samme sektor.

(149) Det lykkedes de stikprøveudtagne EU-producenter at opnå "break-even" i UP; imidlertid forhindrede det pristryk, som den subsidierede import udøvede, dem i at tilpasse deres priser til omkostningerne og dermed i at opnå tilfredsstillende resultater. Denne situation forklares også af det forhold, at den undersøgte vare anses for at være en råvare, og dermed er priserne det centrale element, som afgør kundernes valg.

(150) Likviditeten, som er erhvervsgrenens evne til selv at finansiere sine aktiviteter, og som var blevet beregnet på grundlag af transaktioner, var negativ indtil 2010. Selv om den forbedredes i 2011, faldt den med 34 % mellem 2011 og UP.

(151) Udviklingen i rentabiliteten og likviditeten i den betragtede periode begrænsede de stikprøveudtagne EU-producenters evne til at investere i egne aktiviteter og under-minerede deres udvikling. Herved blev EU-producenternes evne til at tilvejebringe kapital og finansiere omkostninger også påvirket. Selv om det lykkedes EU-producenterne i stikprøven at foretage nogle investeringer i 2010, faldt de derefter og især i UP, da de faldt med 51 % sammenlignet med 2010. Selv om investeringsafkastet i forbindelse med samme vare, udtrykt som fortjeneste i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, var blevet positiv i 2011, faldt det endvidere betydeligt, med 5,9 procentpoint, i UP og nåede et lavpunkt på 0,8 %.

(152) Ud fra ovenstående kan det konkluderes, at de stikprøveudtagne EU-producenters økonomiske resultater fortsat var noget usikre i UP.

g) Lagerbeholdninger

(153) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven steg med 41 % i løbet af den betragtede periode; denne stigning var sammenfaldende med tabte markedsandele, især i UP.

	2009	2010	2011	UP
Slutlagre (ton)	4 395	5 289	5 469	6 214
Indeks (2009 = 100)	100	120	124	141

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

h) Arbejdskraftomkostninger

(154) Arbejdskraftomkostningerne for de stikprøveudtagne EU-producenter steg moderat i den betragtede periode og er derfor ikke en afgørende faktor i produktionsomkostningsstigningen.

	2009	2010	2011	UP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	52 356	57 182	55 907	54 509
Indeks (2009 = 100)	100	109	107	104

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

5.4. **Konklusion om skade**

(155) Undersøgelsen viste, at EU-erhvervsgrenen ikke fuldt ud drog fordel af stigningen i forbruget i den betragtede periode og især i UP. Oprindeligt forbedrede de fleste skadesindikatorer for EU-erhvervsgrenen sig mellem 2009 og 2010, men efterfølgende var erhvervsgrenens økonomiske situation præget af stagnation, eller den forværredes sågar.

(156) Visse indikatorer, f.eks. EU-erhvervsgrenens produktion og salgsmængde, steg faktisk i et stærkt voksende marked betydeligt mellem 2009 og 2010, men oplevede fra 2010 og derefter en opbremsning. Denne situation opstod til trods for en fortsat stigning i forbruget.

(157) Desuden var skadesindikatorerne for EU-erhvervsgrenens økonomiske resultater, f.eks. likviditet, investering og rentabilitet, alvorlig påvirket af det pristryk, som herskede på EU-markedet, især i UP. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at øge sine priser i tilstrækkelig grad for at dække sine produktionsomkostninger mellem 2009 og 2010. Rentabiliteten blev forbedret mellem 2009 og 2011 via en mindre fortjeneste på 1,4 % i 2011; imidlertid forværredes den igen i UP, da den kun lige nåede "break-even". Herved blev EU-erhvervsgrenens evne til at tilvejebringe kapital og genrejse sig også undermineret.

(158) På baggrund af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 5.

6. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

6.1. **Indledning**

(159) I henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 5 og 6, undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import fra Indien havde forvoldt EU-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end den subsidierede import, som også kunne forvolde EU-erhvervsgrenen skade, blev ligeledes undersøgt for at sikre, at eventuel skade, der kan tilskrives disse andre faktorer, ikke blev tillagt den subsidierede import.

6.2. **Virkningerne af den subsidierede import**

(160) Undersøgelsen viste, at EU-forbruget steg med 50 % i den betragtede periode, og sam-tidig mere end fordobledes importmængden med oprindelse i Indien. På den anden side faldt stigningen i den subsidierede import sammen med en afmatning i EU-erhvervsgre-nens salgsmængde til ikke forretningsmæssigt forbundne parter mellem 2010 og UP.

(161) Med hensyn til det pristryk, der fandtes på EU-markedet i den betragtede periode, blev det konstateret, at den gennemsnitlige importpris fra Indien forblev konstant lavere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser. Ved at underbyde EU-erhvervs-grenen med gennemsnitligt 12,5 % i UP forøgede den indiske subsidierede import sin markedsandel fra 2009 til UP med 40 %, hvorimod EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 4,7 procentpoint (fra 67,6 % i 2009 til 62,9 % i UP). Tabet i markedsandel viser, at EU-erhvervsgrenen kun kunne drage fordel af det øgede forbrug i et begrænset omfang.

(162) På baggrund af de stigende produktionsomkostninger prøvede EU-erhvervsgrenen at øge enhedsprisen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder, jf. betragtning 145. Som følge af det pristryk, som de stigende mængder af indisk subsidieret import udgør som anført ovenfor var prisstigningen imidlertid ikke tilstrækkelig til at dække de stigende omkostninger, og således kunne EU-erhvervsgrenen ikke nå op på tilfredsstillende fortjenstniveauer, som kunne anses for nødvendige for denne specifikke erhvervsgren.

(163) Ud fra ovenstående konkluderes det, at den kraftige stigning i den subsidierede import fra Indien til priser, der konstant underbyder EU-erhvervsgrenens priser, har haft en afgørende indflydelse på den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

6.3. **Andre faktorers indvirkning**

6.3.1. *Ikke-subsidieret import*

(164) Nedenstående tabel viser udviklingen i den ikke-subsidierede eksportmængde og priserne i den betragtede periode. Denne mængde udgjorde mindre end en tredjedel af den indiske eksport i UP og fulgte den samme tendens som den subsidierede import.

	2009	2010	2011	UP
Mængde (*index*)	100	172	218	210
Gennemsnitlig pris (*indeks*)	100	118	137	135

Kilde: Spørgeskemabesvarelser

(165) På grundlag af disse kendsgerninger er opfattelsen derfor den, at den negative virkning, som den ikke-subsidierede import måtte have haft på EU-markedet ikke er af en sådan art, at den bryder årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt i UP.

6.3.2. *Import fra tredjelande*

Land		2009	2010	2011	UP
Kina	Mængde (tons)	8 129	10 853	14 360	16 403
	Indeks (2009 = 100)	100	134	177	202
	Markeds-andel (%)	6,2 %	5,8 %	7,3 %	8,3 %
	Indeks (2009 = 100)	100	94	118	134
	Gnms. pris	1 914	2 607	2 835	2 508
	Indeks (2009 = 100)	100	136	148	131
		2009	2010	2011	UP
Schweiz	Mængde (ton)	8 094	10 700	9 187	9 115
	Indeks (2009 = 100)	100	132	113	113
	Markeds-andel (%)	6,2 %	5,7 %	4,7 %	4,6 %
	Indeks (2009 = 100)	100	93	75	75
	Gnms. pris	3 423	4 063	4 475	4 360
	Indeks (2009 = 100)	100	119	131	127
Republikken Korea					
	Mængde (ton)	4 900	6 775	6 355	6 266
	Indeks (2009 = 100)	100	138	130	128
	Markeds-andel (%)	3,7 %	3,6 %	3,2 %	3,2 %
	Indeks (2009 = 100)	100	97	87	85
	Gnms. pris	3 717	4 165	4 761	4 627
	Indeks (2009 = 100)	100	112	128	124
I alt - alle andre tredjelande end Indien					
	Mængde (ton)	25 793	33 586	35 749	37 712
	Indeks (2009 = 100)	100	130	139	146
	Markeds-andel (%)	19,6 %	17,9 %	18,2 %	19,1 %
	Indeks (2009 = 100)	100	91	93	97
	Gnms. pris	3 609	4 214	4 748	4 483
	Indeks (2009 = 100)	100	117	132	124

(166) Ud over den subsidierede import fra Indien, som udgjorde 35 % af al import til EU-markedet i UP, var der andre importkilder, inklusive Folkerepublikken Kina, Korea og Schweiz, som skulle undersøges i forbindelse med årsagssammenhæng.

(167) Det fremgik af undersøgelsen, at den gennemsnitlige salgspris hos de koreanske og schweiziske eksporterende producenter fortsat lå over de indiske eksporterende producenters salgspriser og EU-erhvervsgrenens salgspriser i den betragtede periode, især i UP. Desuden faldt deres markedsandel med henholdsvis 0,5 og 1,6 procentpoint i UP.

(168) Gennemsnitsprisen fra Folkerepublikken Kina lå under EU-erhvervsgrenens pris-niveau, og dette lands markedsandel viste en stigende tendens i den betragtede periode. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at den kinesiske import bestod af et andet varesortiment, og at de kinesiske varer ikke konkurrerer direkte med varer fra EU-erhvervsgrenen eller varer af indisk oprindelse på EU-markedet. Det var derfor opfattelsen, at den kinesiske eksport ikke kunne have haft en betydelig indvirkning på de vigtigste varetyper, som EU-erhvervsgrenen solgte på EU-markedet. Heraf følger, at den kinesiske imports eventuelle indvirkning på den skade, som EU-erhvervsgrenen led, var minimal.

(169) Ikke desto mindre hævdede en eksporterende producent, at importen af tråd af rustfrit stål fra Folkerepublikken Kina, Republikken Korea og Schweiz burde have været medtaget i denne undersøgelses varedækning.

(170) Ud over de ovennævnte kendsgerninger og betragtninger bør det bemærkes, at på tidspunktet for indledningen og op til nu, er der ikke fundet dokumentation for subsidiering, skade eller årsagssammenhæng, som ville have berettiget til indledningen af en antisubsidieprocedure vedrørende importen med oprindelse i de ovennævnte lande. Selv om der fandtes dokumentation, der kunne berettige en undersøgelse af anden import, ville en forskelsbehandling, som består i at indlede en antisubsidieprocedure kun over for indisk import, desuden ikke kunne betegnes som diskriminerende. Påstanden om, at disse lande skulle have været omfattet af undersøgelsen, anses derfor ikke for begrundet og bør afvises.

(171) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at eksporten fra tredjelande ikke havde bidraget væsentligt til den skade, EU-erhvervsgrenen havde lidt.

6.3.3. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(172) Den samlede eksport af den pågældende vare fra EU-erhvervsgrenen udgjorde 8,5 % af den samlede produktion i UP. Dette indtryk bekræftes af eksporten fra stikprøve-udtagne EU-producenter til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder; denne eksport udgjorde 7 % af produktionen i UP, og priserne var 36 % højere end priserne på EU-markedet i samme periode. Ud fra dette kan det konkluderes, at EU-erhvervsgrenens eksportaktivitet ikke kunne udgøre en potentiel årsag til den væsentlige skade.

6.3.4. *Den økonomiske krise og priserne på råvarer*

(173) Som omhandlet i betragtning 120 var forbruget i 2009 særligt lavt på grund af det usædvanligt høje prisniveau på nikkel og virkningerne af den økonomiske krise. Denne situation forklarer i hvert fald EU-erhvervsgrenens særligt dårlige økonomiske situation i 2009. Det er dog værd at bemærke, at i en situation med stigende forbrug fra 2010 og fremefter står resultaterne i forbindelse med den subsidierede lavprisimport i modsætning til EU-erhvervsgrenens resultater.

(174) Det fremgik af undersøgelsen, at selv ikke under det generelle økonomiske genopsving var EU-erhvervsgrenen i stand at drage fordel af det stigende forbrug og tabte markedsandele i den betragtede periode, hvorimod den subsidierede import fra Indien øgede sin markedsandel.

(175) Selv om den økonomiske krise og prisstigningerne på råvarerne generelt kan have bidraget til EU-erhvervsgrenens dårlige resultater, kan den derfor ikke anses for at have en sådan virkning, at den kan bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade, som forvoldtes EU-erhvervsgrenen i UP.

6.4. **Konklusion om årsagssammenhæng**

(176) Det er blevet påvist, at der var en markant stigning i mængden af og markedsandelen for den subsidierede import med oprindelse i Indien i den betragtede periode (henholdsvis 110 % og 40 %). Desuden blev det konkluderet, at denne import konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet og navnlig i UP (gennemsnitligt med 12,5 %).

(177) Denne stigning i mængden af og markedsandelen for subsidieret import fra Indien faldt sammen med den langsomme udvikling i EU-erhvervsgrenens økonomiske situation især fra 2010. På trods af genopsvinget i forbruget var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at overvælte stigningen i produktionsomkostninger på sine kunder i et tilfredsstillende omfang og følgelig forblev finansielle indikatorer som f.eks. rentabilitet, likviditet og investeringer på et lavt niveau.

(178) Undersøgelsen af de andre kendte faktorer, som kunne have forårsaget skade for EU-erhvervsgrenen, afslørede, at disse faktorer ikke var af en sådan beskaffenhed, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

(179) På baggrund af ovenstående analyse, hvor der blev behørigt skelnet mellem alle de kendte faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrenens situation, og de skadevoldende virkninger af den subsidierede import, konkluderes

det foreløbigt, at den subsidierede import fra Indien har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 5.

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. Generelle betragtninger

(180) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31 er det blevet undersøgt, om der er tvingende årsager til at konkludere, at det i dette tilfælde ikke er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger til trods for den foreløbige konklusion om, at der er tale om skadevoldende subsidiering. Analysen af Unionens interesser var baseret på en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og brugernes interesser.

7.2. EU-erhvervsgrenens interesser

(181) EU-erhvervsgrenen består af 27 kendte producenter, der tegner sig for hele EU- produktionen af samme vare. Producenterne er beliggende i forskellige EU-medlemsstater og beskæftigede direkte mere end 1 747 personer i forbindelse med samme vare i UP.

(182) En EU-producent, der tegnede sig for en relativ lille del af EU-produktionen, og som har en forretningsmæssigt forbunden virksomhed i Indien, gjorde indsigelse mod indledningen af undersøgelsen. Som anført i betragtning 22 indvendte den pågældende, at de højteknologiske varer ikke burde være omfattet, og at det ikke var i Unionens interesse at indføre de samme foranstaltninger på denne varetype.

(183) Som omhandlet i betragtning 126 blev denne problematik behandlet i spørgeskemaet ved at udvide varekontrolnummeret, som klart identificerede disse typer i undersøgelsen. Imidlertid fremgik det på dette tidspunkt af undersøgelsen, at de højteknologiske varer var omfattet af undersøgelsen, og at indiske eksporterende producenter kun eksporterede begrænsede mængder af disse varetyper. Heraf følger, at de betænkeligheder, som denne producent havde givet udtryk for, ikke blev anset for berettiget, og dennes påstand blev afvist.

(184) Det er blevet fastslået, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af den subsidierede import fra Indien. Der mindes om, at EU-erhvervsgrenen ikke fuldt ud kunne drage fordel af det stigende forbrug, og EU-erhvervsgrenens økonomiske situation forblev sårbar.

(185) Det forventes, at indførelsen af en udligningstold vil genoprette rimelige handelsvilkår på EU-markedet, således at EU-erhvervsgrenens priser på samme vare kan tilpasses til produktionsomkostningerne.

(186) Det kan også forventes, at indførelsen af foranstaltninger vil betyde, at EU-erhvervsgrenen kan genvinde i det mindste en del af den markedsandel, der blev tabt i den betragtede periode, med en positiv indvirkning på dens rentabilitet og generelle økonomiske situation. Indførelsen af foranstaltninger vil gøre det muligt for erhvervsgrenen at opretholde og yderligere udvide sine bestræbelser og således blive omkostnings-effektiv.

(187) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, kan der forventes yderligere tab af markedsandele, og EU-erhvervsgrenens rentabilitet vil sandsynligvis forværres.

(188) Det konkluderes derfor foreløbigt, at det vil være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres antisubsidieforanstaltninger vedrørende importen med oprindelse i Indien.

7.3. Brugernes interesser

(189) Der blev udsendt spørgeskemaer til ni brugere i Unionen. Kun tre, som tegnede sig for ca. 6 % af den samlede import fra Indien af den pågældende vare i UP, besvarede spørgeskemaerne. De findes inden for sektorerne for fødevarebehandling og erhvervskøkkener samt catering, husholdningsapparater og bilindustrien.

(190) Gennemsnitligt udgjorde indkøbene fra Indien ca. 67 % af deres samlede indkøb af den pågældende vare, og Indien var den eneste importkilde for kun en bruger. I UP udgjorde den gennemsnitlige procentdel af omsætningen, hvor den pågældende vare indgår, 54 % af deres samlede omsætning.

(191) Undersøgelsen viste, at den gennemsnitlige rentabilitet for alle samarbejdsvillige brugere i UP i de sektorer, hvor den pågældende vare anvendes, var på over 9 % af omsætningen.

(192) Den sandsynlige virkning af de foreslåede foranstaltninger blev vurderet ud fra brugernes spørgeskemabesvarelser, det samlede EU-marked for den pågældende vare og for den samme vare. Selv hvis man går ud fra det værst tænkelige scenarie for EU-markedet, dvs. at der ikke kan videregives prisstigninger til distributionskæden, og brugerne fortsætter med at købe de hidtidige mængder fra Indien, vil virkningen af tolden på brugernes rentabilitet betyde et fald på ca. 0,2 procentpoint.

(193) Det skal bemærkes, at en bruger indtog en neutral position med hensyn til under-søgelsen, da denne var af den opfattelse, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville få en væsentlig betydning på markedspriserne, da den potentielle prisstigning ville blive absorberet af distributørerne.

(194) En anden bruger udtrykte betænkeligheder ved, at foranstaltningerne, hvis de indførtes, også ville ramme visse varetyper, som ikke længere produceres i Unionen. Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at den varetype, som den pågældende bruger henviste til, stadig produceres i Unionen, og at efterspørgslen efter disse former for rustfri stålsorter ikke er af betydning. Det bør desuden bemærkes, at EU-producenterne ikke producerede med fuld kapacitet i den betragtede periode, og derfor vil produktionen kunne følge med, hvis efterspørgselen skulle stige.

(195) Det bør påpeges, at eftersom den pågældende vare er standardiseret med hensyn til sektor og brug, kan brugerne relativt nemt skifte leverandør, for så vidt angår produkt-kvaliteten eller prisen. Indførelsen af foranstaltninger bør ikke udelukke muligheden for at importere den pågældende vare fra andre lande, heller ikke fra Indien, når de handelsfordrejende virkninger som følge af subsidiering er blevet fjernet.

(196) Under hensyntagen til ovennævnte anses den generelle virkning på brugerne for begrænset, selv om visse brugere sandsynligvis vil blive mere negativt berørt end andre af foranstaltningerne på indisk import.

7.4. **Importørernes interesser**

(197) Der blev kun opnået begrænset samarbejde fra de ikke forretningsmæssigt forbundne importører. Ni importører indsendte stikprøveoplysninger, men kun en samarbejdede. Denne virksomhed tegnede sig for ca. 7 % af den samlede import fra Indien i UP. Virksomheden er imod indførelsen af foranstaltninger, da Indien er den absolut største leverandør til denne virksomhed. Selv om indførelsen af foranstaltninger vil få en negativ virkning på dennes rentabilitet på grund af de højere omkostninger, bør den importerende virksomhed være i stand til at overvælte i det mindste en del af de øgede omkostninger på sine kunder.

(198) Endvidere vil importørerne kunne skifte til andre kilder, herunder EU-erhvervsgrenen, og til andre eksporterende lande.

(199) På det grundlag konkluderes det foreløbigt, at det ikke vil have væsentlige negative virkninger for importørernes interesser, hvis der indføres udligningsforanstaltninger.

7.5. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(200) Ud fra ovenstående blev det på grundlag af oplysningerne om Unionens interesser foreløbigt konkluderet, at der ikke er tvingende grunde til ikke at indføre foranstaltninger over for importen af den pågældende vare fra Indien.

(201) Hvis man betragter den samlede indvirkning af antisubsidieforanstaltningerne på EU-markedet, lader de positive virkninger navnlig på EU-erhvervsgrenen desuden til klart at opveje de mulige negative virkninger på de andre mere begrænsede interesse-grupper.

8. **FORSLAG TIL MIDLERTIDIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(202) På baggrund af konklusionerne om subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres midlertidige udligningsforanstaltninger for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgrenen yderligere skade ved subsidieret import.

8.1. **Skadestærskel**

(203) For at fastlægge omfanget af disse foranstaltninger blev der taget hensyn til de konstaterede subsidiemargener og den told, som er nødvendig for at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen.

(204) Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af skadevoldende subsidiering, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EU-erhvervsgrenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kan forventes for en erhvervsgren af denne type i sektoren under normale konkurrence-vilkår, dvs. en situation uden subsidieret import.

(205) Derfor blev skadestærsklen beregnet på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitspris for den subsidierede import som fastsat med henblik på beregningen af underbud, jf. betragtning 130, og EU-erhvervsgrenens ikke skadevoldende pris for samme vare. Den ikke-skadevoldende pris blev fastsat ved, at en rimelig fortjenstmargen blev lagt til produktionsomkostningerne. Målfortjenstmargenen blev midlertidig sat til 5 % som anført i betragtning 148.

(206) Forskelle som følge af denne sammenligning blev dernæst udtrykt som en procentdel af den gennemsnitlige cif-importpris, jf. betragtning 208.

8.2. **Midlertidige foranstaltninger**

(207) Ud fra ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 12, stk. 1, indføres en midlertidig udligningstold på importen med oprindelse i Indien svarende til enten subsidiemargenerne eller skadestærsklerne, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told.

(208) Udligningstolden blev således fastlagt ved at sammenligne skadestærsklerne og subsidiemargenerne. Den midlertidige udligningstold bør derfor være følgende:

Virksomhed	Subsidiemargen	Skadesmargen	Midlertidig udligningstold
Rajaraatna Metal Industries	4,3 %	17,2 %	4,3 %
Venus-gruppen	3,1 %	26,1 %	3,1 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	1,5 %	32,1 %	0,0 %
Samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven	3,8 %	20,4 %	3,8 %
Alle andre virksomheder	4,3 %	26,1 %	4,3 %

(209) Hvad angår den parallelle antidumpingundersøgelse, jf. grundforordningens artikel 24, stk. 1, andet afsnit, og artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det

Europæiske Fællesskab ([1]), må ingen vare pålægges både antidumping- og udlignings-told med det formål at afhjælpe en og samme situation, der er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering. Hvad angår subsidieordningerne henviser de alle til eksportsubsidier, jf. betragtning 29-112. De relevante foreløbige antidumpingtoldsatser for de samarbejdsvillige producenter vil derfor blive justeret i overensstemmelse hermed i den parallelle antidumpingundersøgelse.

(210) Udligningstoldsatserne for de enkelte virksomheder, der er anført i denne for-ordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i nærværende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der i forbindelse med denne undersøgelse blev konstateret for disse virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende toldsats for "alle andre virksomheder") udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i Indien og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told, men er omfattet af tolden for "alle andre virksomheder".

(211) Alle anmodninger om anvendelse af disse udligningstoldsatser for de enkelte virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ([2]) sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuel told.

(212) For at sikre en korrekt håndhævelse af antisubsidietolden bør resttoldsatsen ikke blot anvendes på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

9. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSE**

(213) I overensstemmelse med god administrativ praksis bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Desuden bør det fremføres, at de konklusioner, der ligger til grund for indførelsen af en udligningstold i denne forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse i lyset af de endelige konklusioner —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig udligningstold på importen af visse former for tråd af rustfrit stål med en vægtprocent på:

— nikkel på 2,5 % og derover, undtagen tråd med indhold af nikkel på 28 % og derover, men ikke over 31 %, og af krom på 20 % og derover, men ikke over 22 %,

— nikkel på 2,5 % og derunder, undtagen tråd med indhold af krom på 13 % og derover, men ikke over 25 %, og aluminium på 3,5 % eller derover, men ikke over 6 %,

i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7223 00 19 og ex 7223 00 99 og med oprindelse i Indien.

2. Den midlertidige udligningstold på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af nedenstående virksomheder fastsættes til følgende:

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægskode
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	4,3	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,1	B776
Precision Metals, Mumbai, Maharashtra	3,1	B777
Hindustan Inox Ltd., Mumbai, Maharashtra	3,1	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai, Maharashtra	3,1	B779
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra	0,0	B780
Virksomheder anført i bilaget	3,8	B781
Alle andre virksomheder	4,3	B999

3. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, jf. dog artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009.

([1]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.
([2]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, kontor N105 8/20, 1049 Bruxelles, Belgien.

2. I medfør af artikel 31, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 kan de interesserede parter inden for en frist på en måned efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse fremsætte bemærkninger til dens anvendelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på fire måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. maj 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter i Indien, der ikke indgår i stikprøven

Taric-tillægskode B781

Virksomhedens navn	By
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara District, Maharastra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Bhansali Stainless Wire	Mumbai, Maharashtra
Chandan Steel	Mumbai, Maharashtra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan
Garg Inox Ltd	Bahadurgarh, Haryana
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai, Maharashtra
KEI Industries	New Delhi
Macro Bars and Wires	Mumbai, Maharashtra
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gujarat